

90. Lžice

Zahrajte si při uklízení příborů na ukládání. Využijte k tomu lžice nebo lžičky, protože se k sobě mohou hezky tulit. Vy jako dospělá lžička vyzvete lžičku svého dítěte: „Pojď si ke mně hajnout! Hezky se k sobě přitulíme!“ Večer pak dítěti situaci připomeňte, vlezte si první do postele a nechte ho přitulit. Dítě pak k sobě může podobným způsobem přitulit třeba plyšáka.

91. Schovka pod peřinu

Použijte ji třeba ve chvíli, kdy potřebujete, aby už dítě šlo do postele. Hravou intonací dítěti řeknete: „Tak utíkej napřed, ale ne že se mi schováš pod peřinu!“ Dítě z toho vyrozumí, že má jít do postele, ale když vycítí, že mu to usnadňujete hravostí, daleko častěji vyhoví. Když pak přijdete do pokojičku, dlouho dítě hraně hledáte: „Kdepak ta naše holčička může být? Není ona pod stolem? Ne, tam není! Tak ve skříně?“ Dítě se většinou po chvíli začne smát a toho využijte: „Ale ale, tady se hýbe ta peřina! Není tam nějaká myška?“ A když nakonec dítě pod peřinou objevíte, projevte velikou radost: „To jsi ty! Tak to mám radost, že už jsi v postýlce!“

92. Baf

Na děti velmi dobře funguje reverzní psychologie. Aby však tento přístup nevyvolal v dětech zmatek, je potřeba použít hravou intonaci. Ta dítěti pomáhá pochopit, že jde o hru: „Ne, že na mě v pokojičku vybafneš, až přijdu!“ Dítě z toho vyrozmí, že má jít do postele, ale když vycítí, že mu to usnadňujete hravostí, daleko častěji vyhoví.

93. Myčka aut v postýlce

Využijte stejný princip jako ve hře [Myčka aut](#), jen ji využijte jako lákadlo, abyste dítě dostali do postýlky. Jděte napřed do ložnice a volejte: „Myčka aut je otevřená! První mytí zdarma!“

